

Bergsliði skriva seg í søguna

Familjan hjá Eyger og Bergi Petersen og ÍF meistaraliði frá 1979 syrgdu við minnisríkum fót bóltsdysti fyri einari ógloymandi løtu, sum samstundis hevði við sær, at tað fløddi heilt fitt í kassanum hjá ÍF

Tað er ikki á hvørjum degi, at tað er ein sovorin fót bóltsdystur sum tann, ið fuglfliringar og nógv onnur vóru vitni til seinnapartin leygardagin. Tey seinnu árin hevur tað verið sjón fyri søgn, at teir stevnudystirnir – og her er ólavsøkufót bólturin roknaður uppí – sum ikki eru landskappingardystir, hava havt lítlan og stórgutt minkandi áhuga millum fólk.

Um stevnufólki skal savnast um fót bóltin, so skal okkurt serstakt og áhugavert vera á skránni. Tað hevur verið roynt at raka seymin á høvdi á ymsan hátt. Fremmand lið hava vitjað, einstakir úrmælingar hava styrkt føroysk lið, og soleiðis kundu vit hildið á.

Men ongantíð hevur talan verið um eitt sovorin plett skot, sum tað var, tá ÍF liðið, sum í 1979 vann meistaraskapin, og teir ellivu synirnir hjá Eyger og Bergi Petersen í Fuglafir, leygardagin stóðu fyri fót bóltsboreiðingini á varmakeldustevnunni.

Umleið 600 áskoðarar rindaðu háltvundrandi krónur í part fyri at síggja dystin, sum fyri áskoðararnar gjørdist nakað heilt serligt. Fót bóltundirhaldið var sjálvsagt ikki á sama støði, sum tað, ið hevur verið at sær í sjónvarpinum tær

Tann stóra Petersen familjan avmyndað aftaná dystin leygardagin. Sjálvt um teir taptu 4-3 var hægurin sera góður

seinastu vikurnar. Men tað man mangan vera komið fyri, at stóðið ikki hevur nátt tí, sum tað var leygardagin.

Hóast teir eru farnir um tey fjóruti., so duga teir, sum í 1979 saman við svianum Ronny Gunnarsson vunnu fyrsta og higartil einstaka FM heitið til Fuglafirar, framvegis at spæla bólt. Kristian Petersen, Kaj Eli Olsen, Meinhardt Dalbú, Abraham Hansen, Sonni Jensen, Jan Nielsen og allir hinir, sum vóru so ófórir fyri meiri enn tjúgu árum síðani, vita framvegis, hvat tað snýr seg um. Og í málinum stó Steinbjørn í Lambanum, sum við fleiri stórbjargingum gav ábendingar um, at hann framvegis kundi havt

verið evni til besta liðið.

Veteranarnir vunnu 4-3. Í steypinum stóð á jøvnum 1-1, og eina løtu í 2. hálvleiki sá einki út hjá Bergsliðinum, sum beiggjarnir kallaðu seg. Jan Nielsen var rættuliga í hopla, hann skorði øll málini fyri FM liðið, og tá teir vóru komnir framum 4-1 bendi okkurt á stórsigur. Men so tóku beiggjarnir dyk á seg og minkaðu um munin til 4-3.

Talan var á ongan hátt um avtalað spæl. Men tá FM 79 hevði fingið handa steypin, boði Sonni Jensen, sum saman við málverjanum, Steinbjørn í Lambanum, er drívmeigin í fót bóltseildini hjá ÍF, frá, at teirra lið var longu undan dystinum samt um, at úttan mun til hvussu tað fór at tørna út, so skuldi Bergsliðið fáa steypin. Og nú hevur vakra steypin, sum pf. Haraldsen hevði givið, fingið heiðurspláss í stovuni á Kambsdali!

Fyrstu ferð í tólv ár

Tá familjan kom út á

Kambsdal ella Ytra dal, sum fuglfliringar siga, við steypinum, var hetta fyrstu ferð í tólv ár, at øll familjan var savnað. Fyrstu børnini giftust út í 1988, og síðani tá hevur tað ongantíð borið soleiðis á, at øll hava verið heima í senn. Familjan var savnað leygardagin og sunnudagin, og tey vóru umleið tríati til døgurða.

Í síðstu viku vóru beiggjarnir fleiri ferðir á vøllinum í Fuglafirði og vandu, og tá Eyger og Bergur og dóttarnar báðar seinnapartin leygardagin so at siga gjørdust miðdepul í hesum óføra bygdartiltakinum, dugdu tey so væl at spæla sín leiklut, at tey væl kundu havt vant heilt leingi. Pápin var serliga aktivur á síðulínuni, tá tað eina løtu í 2. hálvleiki ikki sá nakað serligt út. Og tá Bergsliðið skorði málini, runnu allir ellivu brøurnir út á síðulínuna til mammuna og systurnar at fagnast saman við teimum.

Gomul hugsan

Eygun Petersen, næstlesti

Nógvir stuðlar

Dagur og vika gjørdi nú eitt kvøldið eitt lítið sindur burtúr, at dysturin skuldi vera á. Heima við hús høvdu serliga teir yngri brøurnir tosa um, hvussu tað fór at vera við búnum, meðan eldri brøurnir ikki hildu hetta hava so stóran tæðning.

Mamman hevði – sum mammum líkt – fatað, hvussu nógv hetta hevði at tæða fyri teir yngri, og so nýtti Eyger, mamman at fót bóltslíðnum!, høvði at siga í sjónvarpinum, at tað hevði komið væl við, um onkur hevði stuðla tiltakinum.

Tað gekk bara ein lítill løta, so høvdu fleiri givið til kennar, at tey vóru áhugað at stuðla. Formula Xerox og Bóasteynur rindaðu fyri búðarnar, og Haraldsen og KJ Hydraulic góvu venjingar búðarnar. Bæði teimum og hinum, sum veittu stuðul, eru vit ómetaliga takksom, sigur Eygun Petersen.

Hinir stuðlarnir vóru Farøedane, JT Electrics, Føroya Betongsaging, Danstein og Fuglør Arkitektar. Brøurnir og familjan settu rættuliga dám á varmakeldustevnuna. Teir vóru við í skrugonguni, tá stevnan var sett av Dánjál

79-liðið vísti, at teir framvegis kunnu, sjálvt um nakrir teirra eru komnir uppí árin

Vang, býráðslími. Familjan var rættuliga sjónsk. Á bringuni á spælarablusinum var prentað 38 ára gamla brúarbílaðið av foreldrunum. Hugskotið áttu Hildigar Eliassen og Malan Jacobsen. Malan, sum er systir Eyger, "sníkti" seg at "læna" bílaðið til endamálið.

– Vit kendu, at leygardagurin var hugnaligur fyri øll tey, sum vóru til dystin. Fyri okkum fer tiltakið altíð at vera minnisríkt. Bæði leygardagurin og ikki minst fyrirreikingarnar. Tað hevur verið nakað heilt serligt í familjuni í vikunum og døgnum uppundir varmakelduna, sigur Eygun Petersen. Hann og fleiri av hinum í eldra endanum hava ikki

spælt skipaðan fót bólt, síðani teir vóru dreingir ella unglingar. Teir yngri spæla í ÍF, og onkur av teimum, sum er fluttur av landinum, hevur spælt á besta liðinum. Felags fyri teir allar var, at teir høvdu evni at spæla bólt, og fyri áskoðararnar fer varmakeldudysturin ár 2000 altíð at standa í huganum sum nakað heilt serligt.

Hetta var fyrsta og ivaleyst einasta ferðin, at synir hjá einari mammu og einum pápa mannaðu eitt fót bóltslíð í Føroyum. Hugflogið skal nýtast at fáa stevnufót bóltin at vera áhugaverdan. Men av sjálvsøgðum orsökum ber tað illa ella ikki til at fáa sovmar dystir í hvørjari öld, sum tann, ið var í Fuglafirði leygardagin. jh

Bergsliði

Frøin var stór, tá ið teir skoraðu

Tey hava livað saman í hjúnarlagi síðani 1962. Eyger, sum er ættað úr Norragøtu, og Bergur Petersen bygdu í Fuglafirði, og tey eiga trettan børn á lívi. Ein drong mistu tey, tá hann var átta ára gamal. Í juni í 1984 brendu húsini við Gjógvará. Tá fluttu tey niðan í húsini hjá foreldrunum hjá Bergi. Har búu tey inn til 1987. Silvurbrúdleypsdegurin, ið var 11. februar 1987, fluttu tey í nýggju húsini á Kambsdali, sum tey – við góðum stuðli frá fólki nærri og longri burturi frá, sum næstlesti sonur in tekur til – høvdu latið bygt.

Martin 19.07.62. Skipsførari, býr í Walvis Bay í Namibia á átíttanda ári, førir feskiskatrolara, sum hoyrir heima í Namibia. Kona Martin er Verna, børnini Amanda og Jonberg. Eygun 26.09.63. Byggifrøingur, býr í Söldarfirði. Kona Eygun er Vigdis, børnini Eybjørg, Marin og Eva. Sonja 18.05.64. Skrivstovukvinna, býr í Tórshavn. Maður Sonju er

Jónfinn, sonurin Andru Emil. John 01.10.66. Grannskoari, býr í Keypmannahavn. Kona John er Jónger, børnini Dávidd, Rebekka og Sara. Finnur 26.01.68. Byggifrøingur, býr í Tórshavn. Fríða 15.05.70. Lesur ergoterapi í Esbjerg. Maður Fríða er Petur, børnini Harald og Bergur. Árni Jóhan 06.01.72. Doyri 8 ára gamal. Fróði 19.10.73. Nýttbúgvinn maskinmeistari frá Odense. Sámál Petur 25.05.75. Lesur til lærara í Havnini. Birgir 27.09.77. Elektrikari býr á Kambsdali.

Rúni 08.08.79. Gongur í HF og býr á Kambsdali. Árni Jóhan 21.12.81. Krambakallur, býr á Kambsdali. Henri 23.09.83. 10. floks næmingur, býr á Kambsdali Atli 21.05.85. Yngsti sonurinn gongur í Fuglafjarar Skúla, býr á Kambsdali.